

சிவமயம்

கிழங்கு சூக்கு நூற்றுணையும்

செவப்பாலன சபை வெளியீடு.

ஆரம்பம்: விரோதி ஸு (1889) ஆவணி 28-ம் வ அச்சகம்: செவப்பிரகாச அச்சியங்தீராலை, 450. காங்கேஸ்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 356

புத்துள் யாழ்ப்பாணம்: இராகஷத ஸு சார்த்திகைம் கக்கை வெள்ளிக்கிழமை (5-12-1975) [இல: எ]

தில்லையம்பதியில்

நாவலர் பெருவிழா

அகஸ்தியலிங்கம்
தலைமை தாங்கினர்

[எது சிதம்பரம் சிறப்பு திருப்புர் திரு. மா. பாலசுப்பிரமணியன்]

யாழ்ப்பாணத்திலும் - சிதம்பரத்திலும் செவப்பிரகாச வித்தியாசாலையையும், சென்னையில் வித்தியாசாலையையும் நிறுவினான், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் 96 ஆம் ஆண்டு குருப்பை பெருவிழாவை கார்த்திகைத் திங்கள் 10 ஆம் நாள் தன்று, தில்லையம்பதியிலுள்ள ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவலர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஏற்பொறுப்பாளர் உயர்த்து. தி. க. இராசேகவரன் அவர்கள் சிறப்பாக நடத்திவைத்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் "இந்துசாதனம்" பிரதம ஆசிரியரான வழக்கறிஞர் உயர்த்து. நம. சிவப்பிரகாசம் அவர்களும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாவலர் பெருமான் முர்த்தங்களுக்கு அடிவேக - அலங்காரங்களுடன் ஆராதனைகள் நடத்தினர், நம்பொறுப்பாளர் உயர்த்து. கணாதப் பின்னை அவர்களும் வந்தை புரிந்து குருப்பை பெருவிழா வில் பங்குகொண்டனர்.

ஸ்ரீ சேங்கிழார் கோயிலில் காலையில் கோயில் பூஜை நாவலர் பெருமானின் திரு. திருநானசம்பந்ததேசி திருவுகுவச்சிலையுடன் கொட்டனர்.

நாவலர் பெருமானின் திருவுகுவச்சிலையுடன் கொட்டு வழிபாடுகள் செய்தனர்.

திருவெம்பாவை தினம்

10-12-75 புதன்கிழமை திருவெம்பாவை ப்பு கூ சு ஆரம்ப தினமாகும்.

திய பெரும் மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் மழையில் கேண்டு கோண்டே அணவரும் சூர்வைமாக புறப்பட்டு பள்ளிக்கு வந்தனர்.

குருப்பை பெருவிழா ஆராதனைகள்

பள்ளியின் மன்றத்தில் காலை 9 மணிக்கு "சுற்குகு மணிமாலை" பாடல்கள் ஒது உயர்த்து. திருநானசம்பந்ததேசிகர் அவர்கள் ஆராதனைகள் செய்து அணவருக்கும் பிரசாதம் வழங்கினர்கள், ஆராதனைகள் முடிந்ததும் அணவருக்கும் (1000 பேருக்கும்) பூத்தியும் - பழும் வழங்கப்பட்டது.

தில்லை ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் சங்கிதியில் காலை 11 (வளர்க்கி 2ம் பக்கம்)

விவமயம்

மீரார் த்தனை உரை

[பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்]

[செவப்பாலன சபையால் நடாதீப் யெற்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் அருபூசை விழாவிற்கு பண்டிதமணி ஜயா அவர்கள் அன்புடன் அனுப்பி வைந்த ஆசியுரையை இங்கு பிரசுரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். ஆர்]

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள், தம்மை ஜந்தாங் குரவர் என்றே, அறுபத்தாண்காம் நாய ஏர் என்றே வைத்துக்கொள்ள அனுத்தனையும் விரும்பியதிலே!

1870-ல் யாழ்ப்பாணம் திரண்டெழுந்து, வடக்கேயிருந்து வந்த நாவலர் அவர்களை வரவேற்றிதொரு மகா வரவேற்றில், நன்றி கூறும்போது,

'தம்மைச் சமய குரவர்களுக்கு ஒப்பிட்டமை சிறிதம் பொருந்தாத என்றும், அப் பெரியாருடைய அடிப்பொடிக்குள்ள மகத்துவத்தில் ஆசிரத்திலொன்று தானும் தமக்கிள்லை யென்றும்'

நாவலர் அவர்கள் கூறியது ஆழ்த் திந்தனைக்குரியது.

ஒரு சமயம் தம் மாணவர் ஒருவர் தம்மை ஜந்தாங்குரவர் என்று எழுதியதற்குக் கடும் தண்டனை செய்ததன்றி, அம் மாணவர் எழுதிய பிரசரம் அணித்ததையும் தம் முன்னிலையில் கூட்டுரைக்கவுஞ்கெய்தவர்கள் நாவலர் அவர்கள்,

நாவலர் அவர்கள் வாழ்த் தலைமை 'நீதி' என்கின்ற உலகம்.

'பங்கயத் தயனுமாலறியர நீதியே' என்பது திருவாசகம்,

'நீதி' யைத் திருமேனியாகக் கொண்ட இறைவு அங்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தவர்கள் நாவலர் அவர்கள்.

'மேன்மை கொள் செவ நீதி' என்கின்றது கந்த புராணம்,

'நீதியே' சிவம்.

செவம் = சிவம் பந்தம்; சிவப் பிரகாசம், எவன் நீதிமானை அவனே சிவம் பந்தி; செவன் என்றவாறு.

X X X

செவத்தைப் பரிபாலித்து வரும் செவப்பாலன சபை, நீதிமானை நாவலர் பெருமானின் வழித் தோன்றல்.

சபை

நாவலர் பெருமானுக்கு எடுக்கும் குருப்புசைவிழா;

'நீதியே', நாம் இப்பிரப்பில் சம்பாதித்து வைக்க வேண்டிய 'பெரு நீதி' 'சேம நீதி'; இருமைக்கும் கை கொடுக்கும் 'அரு நீதி',

என்னும் உண்மையைச் செவ உலகுக்குத் தெளிவிக்கும் முறையில் தெளிவிப்பதாக என்று

திருவருளாகிய 'நீதி' யைப் பிரார்த்திப்போமாக, சபம்,

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

THOUGHTS TO BE TREASURED

பற்றற்றவர் பற்றி நின்ற பரம்பொருள்,
கற்றற் றவர் கற்றுக் கருதிய கண்ணுதல்,
சற்றற் றவர் சற்றி நின்ற என் சோதியைப்
பெற்றற்றவர்கள் ஏதற் ரேழிந் தாரே,

Devotees who attain the Supreme Truth grasped by those who renounce all other grasps, the Frontal - eyed Lord worshipped by those who attain mental calmness through learning, the Divine Light surrounded in worship by ascetics who get rid of all worldly surroundings,—they indeed cease from all fruitless talk (and action).

Hindu Organ

FRIDAY, DECEMBER 5, 1975

Study Centre for Saiva Literature

THOUGH the study of the Saiva Shastras has been organized by the recognised religious organisations, with the Saiva Paripalana Sabha taking a leading part have not been fully made available. For a comparative study of religion, the facilities for learning Saiva Literature the knowledge of Saiva Literature must be of a very high standard. A study centre for this purpose becomes absolutely necessary as more attention is being paid now in educational establishments to instruction of religion. The University also has a department for Hindu Civilisation.

To have a complete collection of books on Saivism in English, Sanscrit and Tamil, it is necessary that a catalogue of such publications should be obtained from different sources. Such a task can be satisfactory undertaken only by a team of enthusiastic teachers and students. This team work can be efficiently organized by the Saiva Paripalana Sabha if the proposed scheme for a library is sufficiently enlarged.

There are instances of such literary pursuit by other religionists with the assistance of their Societies. In our country there are a number of libraries having a good selection of books on Saiva Literature. But there is no co-ordination of effort. A concerted and unified attention in this direction would certainly bring remarkable results that would help the establishment of a Central Study Centre!

The Great Navalar devoted his early years of literary work to the collection of the most important books on Saivism and was able within a short space of time to examine the texts and publish them with excellent commentaries. The exposition of religion by Shri A. Visvanathan under the pen name "Science Graduate", Shri A. Sabaratnam, Sir P. Ramanathan, Sir P. Arunachalam, Dr. Ananda K. Coomarasamy and many others in the English Language provides for a good understanding of the tenets of Saivism.

Hence it is very necessary that these diverse publications should be collected together at a Central Study Centre where religion in all its aspects can be learnt. Such a library will be of immense value to students of religion both in Colleges and Universities.

The Saiva Paripalana Sabha would do well to pursue its program for a library farther and help the establishment of a Central Study Centre for Saiva Literature.

Vedantam and Siddhantam**A Study of the Svetasvata Upanishad
(By A Science Graduate)**

(Continued from the last issue)

We should perhaps remind our readers here that the term *Upanishad* implies all this and that it is a most appropriate name indeed that our ancients chose to give to the Vedantas, the conclusions of the Vedas. As we explained elsewhere the word *Upanished* literally means that which destroys and draws near. This predication is of course incomplete by itself and forms a sort of an elliptic statement in which some missing links have to be supplied, as all the three parts of word stand in need of objective nouns to complete their sense. What is it that is destroyed? What is it that is drawn? And what is it near which the same is drawn? The answers to these questions are obvious. It is bondage that is destroyed. What is drawn is the soul. And that near which it is drawn is God. Bondage is what we call Pasam or Malam, impurity. It is this Pasam or Malam or impurity which the Upanishad destroys. The soul is found bound up with Pasam, hence the name Pasu that we give to it. The Upanishad helps to destroy Pasam, frees the soul of its bondage and draws it near God, whom we call Pati or the Lord. He being the Lord of all. The word *Upanishad* is thus found to imply the existence of the three categories of God, soul and bondage, or Pati, Pasu and Pasam in Siddhantic parlance, and it prescribes the *modus operandi* by which the soul is freed from bondage and approaches nearer and nearer towards God. Such approach, it is needless to add culminates in union with God, and this, it should be noted, is the goal of Yoga Sadanai too. *Yogam* literally means union and *Sadanai* means practice, so that Yoga Sadanai is practically the same as *Schambhavana* or *Aham Brahmi Bhavani*, the putting into practice of the great Mahavakiya prescription *Aham Brahmi Asmi* of the Upanishads.

It is true that we generally speak of Vedantam and Siddhantam as if they were two separate systems, but in reality they are one only when properly understood. That is why Arulnandi Devar, for instance, defines the Saiva System as the science that sifts and promulgates the

faultless import of the Vedantas (வெதாந்தத் தீட்டு பொருள் கொண்டு உரைக்கும் நல் சைவம்), and Umapathyar calls it the truth borne on the head of the Vedas (வெதாந்த சூல சுரு பொருள்) and Saiva Siddhantam the essence of the Vedantam (வெதாந்த சூல வைவாம சைவசித்தாந்தம்), while Thayumanavar speaks of the teachings of the (so called) two systems as the equal essence of Vedic and Agamic conclusions (வெதாந்த சித்தாந்த சமர்ச்சம்).

The reader will now understand why we have always held that the Saiva Siddhantam is the repository of the original parent fund from which various philosophers borrowed portions, which they elaborated on and formulated as separate systems of philosophy, and not *vice versa* as opined by some learned oriental scholars who say that it is an eclectic system developed in recent times by picking out the best traits in various other systems, Indian as well as non-Indian and piecing them together into a compact whole. Vide concluding paragraphs of our "Elements," Chapter XV. The falsehood had been dinned into the ears of some of these scholars from their infancy and drilled into their minds from time to time that the Saiva religion, the most widely prevalent form of what is now generally called Hinduism, consisted of a tissue of superstitious beliefs, that it was a crude primitive form of idolatry, that it provided for the worship of a

plurality of gods and demons, &c, &c. When later in their lives some of these Western savants began to study the literatures of the East and chanced upon the Saiva Siddhantam, it was a real revelation to them, something which they had not expected to find, almost an acme of perfection when looked at from a common sense, logical and scientific point of view, which they did not find in any other single system of philosophy. Being the adherents of an alien faith with their own ideas of divine revelation, they could not subscribe to the orthodox Saiva belief that it was divinely revealed. The next best explanation was to consider it a man-made compilation of the best points found in various other cults, and this solution they adopted. Professor Max Muller, one of the most liberal-minded and outstanding oriental scholars of the last century, be it said to his credit, was not prepared to subscribe to this view. It is true that he had studied the Vedas and Vedantas (Upanishads) and translated many of the latter, but it was all in the light of certain commentaries which alone were available to him. He did not have the opportunity of making a detailed study of the Saiva Siddhantam or of the Vedantas in the light thereof: and hence he could not make pointed reference thereto, yet he could not make up his mind to agree that the six systems of philosophy (popularly known as Naiyayikam, Vaisesikam, Mimamsai, Vedantam, Sankhiyam and Yogam) were the original systems and that all other systems were derived from them.

(To be continued)

Sale of Unredeemed Jewellery

I shall sell by public auction the unredeemed jewellery pawned before 1-12-1974 with Mr. M. K. Sabaratnam of Kandy Road, Kilinochchi on Friday 26-12-1975 commencing at 10 a. m. at the said pawn shop.

S. Mahadevan.
Auctioneer643, K. K. S. Road,
Jaffna.

34 5 & 12).

வாஸ்துகிள வழாஜ் பெய்க வலிவளர்க்க மன்னன்
கோக்குறை அரசு கெம்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மை யறங்க கோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகோள் கைவந்தி விளக்கு உவக மென்மை

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna, at their Saiva Prakasa Press 450 K. K. S. Road Vannarponai, Jaffna on Friday December 5, 1975.

EDITOR-IN-CHIEF R. N. SIVAPRAKAMAN